

Bezinning 102: Maria Magdalena en verrijzenis ¹

Johannes 21,(10)11-18² = paasweek dinsdag en 22 juli H. Maria Magdalena

Het Woord

De leerlingen gingen terug naar huis. Maria stond nog bij het graf en huilde. Huilend boog ze zich naar het graf, en daar zag ze twee engelen in witte kleren zitten, een bij het hoofdeind en een bij het voeteneind van de plek waar het lichaam van Jezus had gelegen. 'Waarom huil je?' vroegen ze haar. Ze zei: 'Ze hebben mijn Heer weggehaald en ik weet niet waar ze Hem naartoe gebracht hebben'. Na deze woorden keek ze om en zag ze Jezus staan, maar ze wist niet dat het Jezus was. 'Waarom huil je?' vroeg Jezus. 'Wie zoek je?' Maria dacht dat het de tuinman was en zei: 'Als U Hem hebt weggehaald, vertel me dan waar U Hem hebt neergelegd, dan kan ik Hem meenemen'. Jezus zei tegen haar: 'Maria!'. Ze draaide zich om en zei: 'Rabboeni' (Dat betekent 'meester'.) 'Houd Me niet vast', zei Jezus. 'Ik ben nog niet opgestegen naar de Vader. Ga naar mijn broeders en zusters en zeg tegen hen dat Ik opstijg naar mijn Vader, die ook jullie Vader is, naar mijn God, die ook jullie God is'. Maria uit Magdala ging naar de leerlingen en zei tegen hen: 'Ik heb de Heer gezien!' En ze vertelde alles wat Hij tegen haar gezegd had.

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Slechts twee leerlingen zijn naar het lege graf gaan kijken na het getuigenis van Maria uit Magdala: Petrus en de andere leerling, van wie Jezus veel hield. Daarna gaan ze terug naar huis, dat wil zeggen, naar het cenakel.

In een bijzonder sobere stijl legt Johannes enkele zeer wezenlijke accenten in verband met het geloof in de verrezen Heer. De eerste maal dat Jezus in het vierde evangelie aan iemand verschijnt, is het aan Maria van Magdala. Zijn eerste woorden getuigen van diep medeleven met het lijden van Maria. 'Waarom huil je', horen we tweemaal. De eerste woorden van Jezus zijn dus niet: 'Zie Mij, Ik ben verrezen!'. Hij geeft zelfvergeten eerst liefdevol alle aandacht aan Maria, die huilt. Verrijzenis mag niet los staan van het lijden van mensen. Integendeel, in het spoor van de Heer gaan we juist naar mensen toe om hen te laten vertellen waarom ze huilen, waaronder ze lijden. Zo willen we hen (laten) genezen en een nieuwe toekomst geven. Bij onoplosbaar lijden

¹ Deze bezinning kwam tot stand vanuit de Bartimeusgroep van Herne. Met dank aan de vijf deelnemers, die op 1 juni 2012 een lectio divina hielden over dit evangelieverhaal.

² Het vers 10 (*cursief*) wordt niet voorgelezen.

willen we nog meer nabij zijn. En altijd het perspectief op de verrijzenis bewaren. Lijden en dood zijn niet het einde. Daar staat God garant voor. Daar is Jezus als Verrezenen het bewijs van.

Als Jezus haar bij haar naam aanspreekt, herkent Maria Hem onmiddellijk. Zoals we in Johannes 10, 4 lezen: '...omdat ze [de schapen] zijn [de herder] stem kennen'. Maria kent de stem van Jezus. En met het woord 'Rabboeni' (grote rabbi) vertrouwt ze zich helemaal aan Hem toe. Hij roept, zij antwoordt.

Jezus roept niemand zonder een zending. Daarom zendt Hij haar op weg, een nieuwe toekomst in. Jezus opent het perspectief van één persoon naar zijn 'broeders en zusters'. Voor de Zoon van God is dat iedere mens. Inhoudelijk is God de Vader de kern. Alle aandacht gaat naar Hem. Bij de Vader en de Zoon zullen we eens allemaal thuis komen en broeders en zusters zijn.

Het Woord in mijn leven

Aan wie kan ik vertellen waarom ik huil? Aan wie stel ik de vraag: 'Waarom huil je?' Geloof ik dat er na elke Goede Vrijdag een Pasen komt? Wanneer en hoe heeft Jezus mij geroepen en gezonden? Wat is mijn zending vandaag?

Bidden met het Woord

Heer Jezus Christus,
verrezen uit de dood
hebt Gij getoond
dat Gij de goede herder zijt.
Uw schapen kennen uw stem.
Vol liefde stelt Gij mij de vraag
waarom ik huil.
Ik mag al mijn lijden aan U vertellen.
Gij spreekt mij aan bij mijn voornaam:
zo roept Gij mij.
En Gij zendt mij naar uw broeders en zusters
om hun Gods liefde voelbaar te maken.
Want wat ik van U krijg
mag en moet ik doorgeven aan anderen.
Geef dat ik trouw ben aan mijn roeping. Amen.

© Eric Haelvoet 2010